

José Antonio Linati de Puig, de Barcelona, és un advocat d'empresa que fa setze anys va començar a treballar pel grup Aigües de Barcelona, on encara continua prestant els seus serveis. El seu pare, José Antonio Linati Bosch havia estat director general de la companyia, i ell intenta seguir amb el mateix esforç i dedicació: "Per a mi és un gran mirall, és un dels millors advocats que ha tingut la ciutat. Havia fet de professor al costat de gent com Pi i Sunyer i Joan Raventós, una gran generació de lletrats. Quan es va jubilar se'n va anar a viure a Roma, i actualment treballa a Nova York, on és l'ambaixador de l'Orde de Malta." Procedent d'una nissaga familiar estesa pel món, el nostre personatge sap la importància que té el seu cognom en l'àmbit de la judicatura: "Jo puc recordar el meu rebesavi Bartolomé Bosch i Castellana, així com el besavi Bartolomé Bosch i Puig, notaris, i el seu fill Manuel Bosch Barret, diplomàtic i governador de Las Nuevas Hébridas, però el primer de la família que es va dedicar al món de les lleis sembla que va ser un Linati que va treballar per a Ludovic el Moro a la Llombardia del Renaixement." I afegeix: "Formar part d'una nissaga com la dels Linati suposa al mateix temps una càrrega i un orgull molt gran, una càrrega en el sentit que ets hereu d'un comportament ètic determinat i que has de saber mantenir, però també comporta una gran satisfacció poder donar continuïtat a una professió arrelada de tants anys."

El món de l'empresa és diferent del de l'advocacia liberal, i així ens ho explica: "És un camp molt més específic, amb un llenguatge tècnic i econòmic, que t'obliga a una formació diferent de la que hauries de tenir per moure't en altres branques del dret." I és per aquesta raó que va decidir fer un màster a ESADE: "El meu cap continua sent de lletrat, però el llenguatge que utilitzo és força sovint el d'un economista. Quan parlo amb algun dels directius de la companyia, li faig un plantejament d'un plet, per exemple, amb tipus d'interès, costos, com un compte de resultats." L'advocat és cada vegada més un conseller: "Has de transmetre una seguretat i una confiança que ajudi a prendre decisions amb encert." I continua: "El món dels negocis pateix una pressió molt forta de les xifres que condicionen el futur de les empreses, i tanmateix, seria interessant cercar aquest esdevenir en el fet que sigui el propi nucli del negoci el que doni diners i no tant pensar sempre en els beneficis financers. El que vull dir amb tot això és que el professional del dret pot llimar aquesta pressió, però només si entén el llenguatge que es parla en els quadres de direcció." En José Antonio, no obstant això, no deixa de ser un humanista: "La meua feina és veure persones, parlar-hi, viure el món dels treballadors, i és per això que a vegades hem de ser una mica psicòlegs."

Secretari general de la companyia ACSA i cap jurídic d'una de les sis àrees que formen el Grup Agbar, aquest barceloní se sent a l'empresa com a casa seva: "Arriba un moment que l'estimes, i que ella també et comença a estimar a tu. Penso que gaudeixo d'una gran autonomia en la meua feina i que aquesta està basada en la

confiança mútua." Pel que fa als camps del dret en què més s'ha especialitzat, comenta: "Treballem molt com a contractistes de l'Estat, i això vol dir bàsicament tenir força coneixements de dret administratiu. Fem sobretot el que s'anomena defensa de l'obra, perquè en una obra es perden diners amb cada retard que s'ocasiona i per tant, els hem d'intentar solucionar com més ràpidament millor." Arribar als tribunals forma part de la feina de l'advocat, però la majoria de vegades en José Antonio pot resoldre els problemes per escrit: "Normalment arribem a judici per la via civil o del contenciós administratiu i no hem de celebrar la vista oral."

Un advocat d'empresa ha de fer sovint de jutge i valorar si les mesures que es prenen són les adequades o no: "Això passa sobretot en temes de personal, perquè ets tu qui ha de decidir si s'obre un expedient a un treballador o no. De totes maneres, tinc la certesa que en aquest món la justícia plena és un objectiu inassolible, que l'advocat ven una cosa que no existeix, però que l'aspecte humanista de la nostra feina consisteix precisament a voler-la assolir." Pel que fa a què són les lleis, no dubta a respondre en una sola paraula: "Són una faixa. Massa vegades paralitzen l'empresa. Els passos que s'han de fer per tirar endavant un negoci en aquest país són molts, per la qual cosa es dona el cas que hi ha una sèrie de personal que només es dedica a omplir papers per l'Estat i no ajuda a fer anar l'empresa endavant, sinó que l'únic que fa és defensar-la sobre aquest intervencionisme excessiu de les lleis." D'altra banda, tanmateix, matisa: "Les lleis, però, també són necessàries, sobretot les laborals, perquè si no hi fossin hi hauria abusos per part de l'empresari."

La vocació pel dret li va arribar al nostre interlocutor de la mà de la família, però ha sabut trobar en ell la seva vertadera vocació: "El dret és la mínima norma de convivència, és la cúpula que aguanta la societat. A mi em van explicar que el dret tenia la mateixa funció que la pedra clau que hi ha a les catedrals gòtiques i que és on es recolzen totes les forces." Ser advocat és sovint patir pels problemes dels altres, però també és treballar per un front comú en un projecte conjunt com és una empresa: "El lletrat és un catalitzador, escolta diferents reaccions, les canalitza i aconsegueix que s'arribi a un acord. I aquesta és una feina que m'apassiona." D'altra banda: "Cada dia el marc jurídic és més ampli i l'advocat es converteix en un element molt necessari per a l'empresa."

En José Antonio Linati està orgullós de treballar per a ACSA i per al Grup Agbar, se sent immers en la seva estructura i en el seu ambiciós projecte d'expansió, entre altres raons perquè sap que l'aspecte humà es té sempre molt en compte i, des que el seu avi va treballar per a la companyia, la sent com una part de la família, família que, malgrat la dispersió geogràfica, tant ell com la seva esposa, Miren Agurtzane, consideren part essencial de la seva vida. És per això que intenten no perdre mai els llaços que la mantenen unida.

“D’alguna manera el dret té la mateixa funció que la pedra clau que hi ha a les catedrals gòtiques i que és on es recolzen totes les forces”

José Antonio Linati - Barcelona (Barcelonès)